

O Majci Mariji Krucifiksi Kozulić i povijesti naše Družbe

Igrokaz

Likovi:

- djevojka Emanuela
- majka djevojke Emanuele
- čitač 1
- čitač 2
- mlada Marija Kozulić
- suradnica Lucija
- redovnica Majka Krucifiksa
- vrhovna glavarica Družbe

Pjesma: Zdravo Marijo (T: Majka Krucifiksa; G: O. Knežević)

PRVA SCENA

(Djevojka sjedi na stolici i čita knjigu „Život i djelo Marije Kozulić“. Dolazi njezina majka ...)

MAJKA: Nije valjda da opet čitaš neki roman od kojeg nemaš koristi. Bolje da uzmeš neku knjigu koja govori o životu nekog sveca.

DJEVOJKA: Dobro da sam pronašla upravo ovu knjigu.

MAJKA: Odakle ti ta knjiga?

DJEVOJKA: Sjećaš se da sam prošle godine bila na duhovnoj obnovi kod časnih sestara na Drenovi i one su nam poklonile knjigu njihove Utemeljiteljice.

MAJKA: Tko je ona i što si pronašla zanimljivo u toj knjizi?

DJEVOJKA: To je Marija Krucifiksa Kozulić, Riječanka koja je osnovala Družbu sestara Presvetog Srca Isusova. Sestre su se brinule za malenu i siromašnu djecu.

MAJKA: Sjećam se ... Čitala sam prije nekoliko godina u novinama da je ovdje u Rijeci jedna ulica prozvana njezinim imenom. Vjerojatno je bila velika žena kad joj je posvećena ulica. Voljela bih saznati više o njoj.

DJEVOJKA: Prošle godine započela je proslava godine Majke Marije Krucifikse Kozulić te su nam sestre održale prigodnu katehezu.

MAJKA: Kada je živjela?

DJEVOJKA: Rođena je davne 1852. godine.

(Majka i djevojka odlaze. Počinje meditativna glazba i kratka stanka. Čitač iznosi kratak životopis Majke Marije Krucifikse.)

ČITAČ: Marija Kozulić je rođena u Rijeci od oca Ivana i majke Katarine. U tom braku rođeno je 11-ero djece, a odraslu dob doživjelo je samo petero: Marija Nikolina, Irena, Emilija, Josip i Nikola. Otac je bio vlasnik broda *Civiltà*, a majka se posvetila odgoju brojne djece. Ivan i Katarina na poseban su način štovali Presveto Srce Isusovo i tu ljubav usadili svojoj djeci. Marija je na krštenju dobila dva imena Marija Nikolina, no tijekom života potpisivala se samo Marija, dok su je roditelji od milja zvali Mima. Prvi učitelji u vjeri i molitvi bili su joj njezini roditelji. Završila je djevojačku školu kod sestara

Benediktinki, a uspješno je pohađala i glazbenu školu. Marija je pomagala majci u odgoju braće i sestara dok je njezin otac često plovio morima. Kako je između njih vladala posebna povezanost, Marija se često dopisivala sa svojim ocem. Žalosni događaj za obitelj Kozulić bio je potonuće *Civiltà* 1874. g. na putu iz New Yorka u Odessu. Jedrenjak nije bio osiguran i obitelj Kozulić doživjela je bankrot. Nakon tog tragičnog događaja cijela obitelj odlazi u Trst da bi ondje našla nove izvore materijalnih prihoda. Iz ljubavi prema svojoj obitelji Marija se nastojala zaposliti i tako pomoći svojim roditeljima da školuju kćerku Irenu i sina Josipa. Najprije je dvorila jednu stariju gospođu, a potom zaposlenje nalazi u trgovini crkvene odjeće koju je vodila u suvlasništvu s Adelom Demarchi. U Trstu se uključila i u apostolski rad, pomagajući siromasima, osobito siromašnim i napuštenim djevojčicama i djevojkama. Da bi im mogla pružiti adekvatnu pomoć i izobrazbu 1893. g. u Gorici, upisala je učiteljsku školu. Bila je žena široke izobrazbe, što se može zaključiti iz poznavanja više jezika: hrvatskog, talijanskog, mađarskog, francuskog, njemačkog, latinskog.

DRUGA SCENA

(Meditativna glazba. Djevojka Marija Kozulić dolazi na scenu sa suradnicom Lucijom.)

LUCIJA: Marijo, vidim kako se često nakon sv. mise pobožno moliš pred kipom Srca Isusova. Znaš li da na našoj župi postoji pobožna udruga djevojaka koje na poseban način štiju Presveto Srce Isusovo? Želiš li nam se pridružiti?

MARIJA KOZULIĆ: Ooo, tu ljubav prema Srcu Isusovu nosim još iz obitelji. O, Božje li providnosti da i ovdje mogu častiti ljubljeno Srce moga Isusa.

LUCIJA: Večeras ću te upoznati s ocem Arkandjelom iz Camerina.

MARIJA KOZULIĆ: Hvala, Lucija. Rado ću se odazvati, ali voljela bih znati koja je svrha te udruge.

LUCIJA: Svrha udruge je vjerski odgoj siromašnih i napuštenih djevojčica, poučavanje djece i mladeži u vjeri, u duhu pobožnosti prema Presvetom Srcu Isusovu. Glavno geslo naše udruge po zamisli o. Arkandela je: „Molitva, rad, rekreacija“, jer nije dovoljno samo moliti. Posebne molitvene nakane su nam: potrebe sv. Crkve, Svetog Oca, porast vjere u svijetu, obraćenje grešnika, molitva za umiruće, za susestre i duše u čistilištu. Imamo zajedničke molitvene susrete, a nedjeljom i blagdanima družimo se s mladima i djelimo im duhovnu literaturu. Osim Srca Isusova častimo i Blaženu Djevicu Mariju.

MARIJA KOZULIĆ: To je ono što sam oduvijek željela. Rado ću se odazvati na večerašnji susret.

*(Lucija i Marija odlaze sa scene, uz pratnju meditativne glazbe glazba.
Dolazi drugi čitač.)*

ČITAČ: U stalnoj težnji za savršenosti i svetošću, Marija je bila zadovoljna što je postala članicom navedene Udruge. Svim žarom zauzela se za širenje pobožnosti Presvetog Srca Isusova i apostolata molitve. U Udruzi je preuzela odgovornost za širenje žive krunice i drugih devetnica koje je umnažala i pronalazila vjerne moliteljice u Trstu, Velom i Malom Lošinju, dok u Rijeci nije naišla na zanimanje. Ta ju je ravnodušnost boljela u duši. Marija se zauzimala za

okupljanje djevojčica kojima je bila potrebna duhovna i moralna potpora. Djelila im je besplatno knjige duhovnog sadržaja. Brinula se za bolesne i umiruće. Marijina sestra Irena prva se vratila u Rijeku i otpočela s Pobožnom udrugom Kćeri Presvetog Srca Isusova, ali zbog preopterećenosti svojim dužnostima bilo joj je teško nastaviti s odgovornošću u Udruzi. 1889. g. otac Arkandeo povjerava Mariji ulogu vodstva Udruge. Marija Kozulić stekavši već apostolsko iskustvo djelovanja u Trstu najprije je započela s pastoralnim radom u Rijeci. Najprije je okupljala djevojčice i djevojke i pripremala ih za sakramente. Međutim, ubrzo se Marija susreće s problemima gdje okupljati djecu i mladež. Zbog toga 1893. godine počinje štedjeti za novu kuću. Kad je prikupila novac odlučila je otvoriti sirotište i vrtić u ulici Pomerio. Marija, oduševljena, piše ocu Feliceu Pozziju, duhovniku i savjetniku Udruge: „Velečasni Oče, moramo sve učiniti da odmah osnujemo djelo, jer sam Bog otvara put.“, na što joj on odgovara: „Imat ćete mnogo neprelika... Hoćemo li zbog toga odustati od djela na koje nas Bog zove? O, Ne... Molimo svi skupa Gospodina da nam ulije snage i hrabrosti da ustrajemo u započetom poslu.“ Sve te poteškoće Marija je stavljala u Srce Isusovo i u njemu nalazila utjehu. Od 1892. g. Marija je osjećala poticaj i nadahnuće da pobožnu laičku udrugu Kćeri Presvetog Srca Isusova polako vodi k osnutku redovničke zajednice.

TREĆA SCENA

(Majka Marija Krucifiksa Kozulić se moli pred oltarom Presv. Srca Isusova.)

MARIJA KRUCIFIKSA: Gospodine, zahvaljujem ti za ovaj neizmjerni dar Tvoje ljubavi. Tvojom dobrotom je naša Udruga na današnji dan 6. srpnja 1899. g. službeno potvrđena od biskupa Antuna Maurovića. Ljubljeni moj Isuse, uz Tvoju pomoć započinjem ovo veliko djelo. Zato te molim udijeli mi duboku poniznost i milosrdnu ljubav prema toj djeci i siromasima. Lijepo Srce mog Isusa, ti si moj život, ti si ljubav moga srca. Ja ti se dajem i posvećujem, Isuse zaručnice ljubavi, čistom i živom ljubavlju nade. Vječni Oče, prikazujem ti svoje srce.

ČITAČ: Majka Krucifiksa nesebično se razdala za odgoj djece i mladeži i napredak Družbe. Shrvana bolešću znala je reći: „Rado ostavljam zemlju jer sam ostvarila svoje djelo.“ Primivši bolesničko pomazanje, pri punoj svijesti, Majka je zauvijek napustila ovaj svijet u petak 29. rujna 1922. godine u zoru blagdana sv. Mihovila arkandela. Vijest o njezinoj smrti potresno je odjeknula njezinim rodnim gradom Rijekom. Zahvalni građani grada Rijeke, 30 dana poslije njezine smrti podigli su joj spomen ploču, koja i danas stoji na ulazu u samostansku kapelu, na kojoj piše: *Bila je prava majka siročadi, siromaha, napuštenih; osiguravajući im besplatno krov, zaklon, hranu, odjeću i obrazovanje. Prošla je blagoslivljajući sve, blagoslivljajući uvijek. Revnim djelima slavi Božjoj i ljubavi prema bližnjemu posvetila je svu svoju dušu jednostavnu, čistu, poniznu, hrabru, ozbiljnu.* Njezine duhovne kćeri i danas nastavljaju živjeti i svjedočiti karizmu kroz: župni apostolat, rad u jaslicama i vrtiću, školi, staračkim domovima, u Domu sa mladim djevojkama.

Veliki dan za Družbu bio je 9. srpnja 1992. godine kad je papa, sada blaženi Ivan Pavao II., u godini priznanja Republike Hrvatke proglasio Družbu sestara Presvetog Srca Isusova, Družbom papinskog prava. Zbog svetog života Marije Krucifikse Kozulić pokrenut je postupak za proglašenje blaženom i svetom.

ČETVRTA SCENA

(Meditativna glazba. Djevojka dolazi u samostan, a prati je njezina majka.)

MAJKA: Dragi kćeri, možda ti nisam nikad pričala. Ali, mene su odgojile časne i tako mi je drago da si izabrala baš ovaj poziv. O tome ti nisam htjela govoriti kako ne bih utjecala na tvoju odluku. Kao majka dajem ti svoj blagoslov i neka te Bog prati. Nastoj uvijek tražiti i vršiti Božju volju.

(U taj čas dolazi vrhovna glavarica Družbe odjevena u sadašnju uniformu sestara.)

ČASNA MAJKA: Tako mi je drago, Emanuela, da si nam došla na dan osnutka naše Družbe. Ovo je zaista velik i radostan događaj za nas, jer Bog nastavlja svoje djelo po nama. Vjerujemo da je to milosni dar naše Majke koja želi da i dalje živi njezina karizma i širi se Kraljevstvo Božje među nama. Želim ti i za to ću moliti, da u Presvetom Srcu Isusovu nađeš svoju neizmjernu ljubav i svoj mir, da ono bude tvoje jedino utočište. Svaki poziv je Božji dar. No, reci mi, kako si se odlučila doći baš k nama?

DJEVOJKA: Sam Bog vodio je moje putove, a velika pomoć bio mi je i životopis Majke Krucifikse koji me potaknuo na razmišljanje o redovničkom pozivu. Njezin život i djelo toliko su me oduševili, posebno nakon što sam bila kod vas na duhovnoj obnovi, te sam se odlučila odazvati upravo u vašu Družbu.

ČASNA MAJKA: Pođimo, dragi dijete u kapelu i zahvalimo Gospodinu za velika djela. Nakon toga upoznat će te s našim novakinjama i postulanticama.

MAJKA: I ja se želim zahvaliti, ponajprije dragom Bogu na toj milosti. Vama časna Majko, povjeravam svoju kćerku da je usmeravate putem svetosti. Preporučam se u Vaše molitve, a ja ću se rado u molitvi sjećati svih vas.

Svi nazočni mole zajedno:

Gospodine Bože, Ti si odabrao Majku Mariju Krucifiksu Kozulić
da širi ljubav Tvoga božanskog Srca među malenima i najpotrebnijima.
Proslavi svoju odabranicu čašću oltara da nam bude
primjer i zagovornica na našem životnom putu i
radu za rast Tvoga kraljevstva na zemlji.
Ponizno Te molim da mi po njezinu zagovoru
udijeliš milost za koju Te sada posebno molim ...
Po Kristu Gospodinu našem.
Amen.

Pjesma: O Srce Sina Božjega

Priledile sestre:

s. Nives Stubičar, s. Kristina Tunić, s. Tereza Gojani i s. Tajana Hrvatin